

[Udenrigsministeren]

har det princip konsekvent været fastholdt, at bistanden kun ydes i form af varer og tjenesteydelser og ikke som kontante tilskud. Anmodninger fra frihedsbevægelser om kontante tilskud er altid blevet afvist, ligesom man har afslået ansøgninger om tilskud til administrationen af flygtningelejre under frihedsbevægelsernes ledelse.

Støtten kanaliseres gennem internationale hjælpeorganisationer, der står som garanter for, at bistanden bliver anvendt på den tilsigtede måde.

Bistanden i forhold til Zimbabwe er blevet ydet såvel til flygtninge uden for som til nødlidende i Zimbabwe. Bistanden har bestået af levnedsmidler, husgeråd, beklædning, skolemateriel og medicin. Indkøb, forsendelse og fordeling af denne bistand er for så vidt angår zimbabweanske flygtninge i Moçambique og Zambia blevet forestået af Det lutherske Verdensforbund i samarbejde med FNs højkommisær for flygtninge og for så vidt angår de nødlidende zimbabweanere i selve Zimbabwe af Kirkernes Verdensråd og stedlige kirkelige organisationer.

Der blev i sidste finansår ydet i alt 1,55 mill. kr. ligeligt fordelt mellem de nødlidende i Zimbabwe og de zimbabweanske flygtninge i Moçambique og Zambia. I indeværende finansår er der ydet et samlet beløb på 1,5 mill. kr. fordelt med 500.000 kr. til hver af de 3 grupper, hvortil kommer et beløb på 200.000 kr. til fordel for zimbabweanske flygtninge i Botswana.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at konflikter bør løses ved fredelige midler. I overensstemmelse hermed støtter den danske regering bestræbelserne på en fredelig overgang til flertalsstyre såvel i Namibia som i Zimbabwe. Humanitær og uddannelsesmæssig støtte til nødlidende mennesker er ikke i modstrid med denne holdning og vil derfor blive fortsat. En sådan støtte kan alene virke til fordel for en fredelig løsning. Nød, sult, sygdom og uvidenhed gør det ikke.

Til *udenrigsministeren* (6/9 78) af:

Kjelgaard (KF):

»Vil ministeren give garanti for, at statsmidler, bevilget over finansloven, ikke tilflyder sydafrikanske oprørsbevægelser og guerrillastyrker, der øver terrorhandlinger mod civile?«

(Spm. nr. 1201).

Begrundelse.

På baggrund af flynedskydningen og den efterfølgende massakre i Rhodesia, hvor Joshua Nkomos guerrillastyrker benyttede russiske og kinesiske våben, er det væsentligt at få en garanti for, at disse våben ikke er købt for bl.a. danske penge. Desuden ønskes dokumenteret sikkerhed for, at danske penge ikke bliver brugt til formål, hvortil de ikke er bevilget.

Da partiet venstre i mange tilfælde i folketingets finansudvalg har vist samme syn på bevillingerne til Sydafrika som det konservative folkeparti, er jeg overbevist om, at udenrigsministeren vil fremskaffe den fornødne dokumentation, ligesom han vil tage skridt til, at dansk hjælp til oprørsbevægelser, der foretager angreb mod civile, bliver standset.

Besvarelse (14/9 78):

Udenrigsministeren (Christoffersen):

Som det fremgår af mit svar på det af hr. Jørgen Junior stillede spørgsmål nr. 1200 af 6. september 1978, er den danske statsstøtte til ofrene for undertrykkelse i det sydlige Afrika udelukkende af humanitær og uddannelsesmæssig karakter.

Som det ligeledes fremgår af svaret, er bistanden i forhold til Zimbabwe, som der særligt henvises til i begrundelsen til det af hr. Kjelgaard stillede spørgsmål, ydet i form af levnedsmidler, husgeråd, beklædning, skolemateriel og medicin. Indkøb, forsendelse og fordeling af denne bistand forestås af Det lutherske Verdensforbund i samarbejde med FNs højkommisær for flygtninge samt af Kirkernes Verdensråd og stedlige kirkelige organisationer. De internationale kirkelige hjælpeorganisationer, der står som garanter for, at bistanden bliver anvendt på den tilsigtede måde, aflægger efterfølgende reviderede regnskaber og rapporter for anvendelsen af den danske støtte.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (7/9 78) af:

Erhard Jakobsen (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at offentlig gengivelse af udsendelser i radio og TV er tilladt, når sådan gengivelse ikke finder sted